

54. FESTIVAL IGRANOG FILMA U PULI: »ARMIN« OGNJENA SVILIČIĆA

Nikad ispunjenija Arena

Neposredna i iskrena gluma Hadžihafizbegovića i mladog Armina Omerovića vraćaju nas na one BiH dosege na koje su nas navukli još davno Čengić, Kusturica, Kenović, Žalica... »Armin« je duhom i tijelom bosanskohercegovački film

Najlakše je pisati o filmu koji je već obišao niz relevantnih filmskih festivala i na njima usput pokupio važne nagrade, od Berlina i Tribece do Karlovih Vary. Nije teško ni kada film radi Ognjen Sviličić, jer do sada niti u jednom svom radu nije »omanuo«, a o glumi Emira Hadžihafizbegovića da se i ne govori. No, posao je kritike da sagleda ono što je tog trenutka pred njenim očima i da cjelokupni kontekst stavi ispred sebe i onda odmjeri do kuda je film stigao. Recimo da u Areni gledamo »domaće« filmove, a »Armin« je duhom i tijelom bosanskohercegovački film.

No, na to domaćinstvo smo već navikli, kao i na koprodukcije (Hrvatska – BiH – Njemačka) pa je suvišno o tome trošiti prostor, pogotovo jer je Ognjen Sviličić scenarist i redatelj »Armina«. Mnogi su primijetili da je u ovom filmu Sviličić poprilično razvučen i jednosmjernan, ali baš ta zadanost dvaju likova, odnos oca i sina, očekivanje što će se dogoditi na audiciji na koju su iz BiH

Ekipa filma u Areni

Armin Omerović i Emir Hadžihafizbegović

krenuli u Zagreb, pokazuje koliko je redatelj spretnan u usklađivanju radnje i postupka. Treći faktor je publika koja mora

sudjelovati u cijeloj priči.

Odnos oca i sina

Ona je to i činila; nestrpljiva što se autobus pokvario, kako će se smjestiti u hotelu, jesu li zakasnili na audiciju, koju to tajnu krije Armin, hoće li ih redatelj i suradnici primiti, čime i kako će platiti račune... pa iako se sve nekaako razvlači, shvaćamo da smo duboko u filmu i da suosjećamo s protagonistima. Ono malo duše, što je karakteristika svake priče o Bosni, ljepilo je koje drži gledateljevu pažnju, a neposredna i iskrena gluma Hadžihafizbegovića i mladog Armina Omerovića vraćaju nas na one BiH dosege na koje su nas navukli još davno i Bata Čengić, Kusturica, Kenović, Žalica...

Naravno, nije ovdje bitno samo pitanje uspjeha na audiciji – odnos oca i sina je iznad profanog, da bi na kraju sve

izraslo u briljantnu poantu. Sviličić nas podučava da nam ponos nitko ne može uzeti, ali ga sami možemo izgubiti. Ponosni otac Ibro u svom pubertetom zaokupljenom sinu Arminu ne vidi ostvarenje svojih ambicija ili propuštenih prilika, drži ga uvjerenje da mu je sin jedinstven i po tome što od tisuću sličnih njemu samo »jedan ili nijedan svira 'armuniku'«. Ta skromnost i prostodušnost mora preplaviti svakoga.

BiH dan u Puli

Stanko Herceg opet je napravio pravi posao iza kamere, poveća glazbena ekipa dobro je nadomjestila praznine i emocionalne pauze kojih je u filmu dosta, a nikada toliko ispunjena Arena u zadnjih sedamnaest godina (neka je »Harry Potter« kriv, ali ni »Armin« nije manje zaslužan) znala je uzvratiti za onu ljubav koja se prelila s ekrana na gledalište. Ta neposrednost se potvrdila i na poklonu publici kada je mladi Armin uzeo mikrofon u ruke i konačno dobio priliku zapjevati. Ovu audiciju je prošao bez problema.

Inače, utorak je bio BiH dan na festivalu. U Circolu je Emir Hadžihafizbegović, sada u ulozi kantonalnog ministra kulture, predstavio svoju kinematografiju, najavio i predstojeći filmski festival u Sarajevu gdje bi navodno gosti trebali biti i istarski župan Ivan Jakovčić i Istra općenito.

Mate ČURIĆ

Sviličić: Ovo je posebnije od Berlina!

Ono što nije običaj u Areni – da se filmska ekipa po završetku filma poklanja gledateljima – nakratko je promijenio mladi glumac Armin Omerović, koji je publiku počastio solo pjevanjem.

– Želja mi je sada udahnuti što više zraka jer nemam više snage. Iskazao sam se pjesmom Halida Bešlića, kratko je Armin Omerović prokomentirao svoje dojmove nakon predstavljanja publici. Redatelj i scenarist Ognjen Sviličić također nije krio zadovoljstvo.

– Ovo nikada nisam doživio. Mislio sam da je Berlin nešto najposebnije, a ovo je i bolje od toga. Mislim da smo konačno došli do toga da građani Hrvatske žele gledati hrvatski film.

Armin Omerović je u Areni pjevao pred više od šest tisuća ljudi